

Έναν θησαυρό σπάνιων ηχητικών και ιστορικών ντοκουμέντων αναδεικνύει το βιβλίο με τίτλο «Θυμάμαι...». Πρόκειται για μια τρίγλωσση έκδοση, στα ελληνικά, τα αγγλικά και τα ισπανοεβραϊκά, ένα βιβλίο-CD, βασισμένο στο μουσικό αρχείο του Αλμπέρτου Ναρ και σε επιμέλεια του Λέοντος Α. Ναρ.

Επιζώντες του Ολοκαυτώματος τραγουδούν σεφαραδίτικα τραγούδια, σπάνια ηχητικά αρχεία που ακούστηκαν για τελευταία φορά σε μέρες σκοτεινές και σπίτια κλειστά, σηματοδοτώντας τη στερνή στιγμή του αποχωρισμού από την αγαπημένη τους Θεσσαλονίκη, της εξορίας και του θανάτου.

Ο Αλμπέρτος Ναρ, ως απόγονος επιζώντων του Ολοκαυτώματος, σκιαγράφησε τον οδυνηρότατο απόηχο που άφησε η ναζιστική θηριωδία στις ψυχές και στα σώματα των δικών του ανθρώπων. Τη δεκαετία του '90 ηχογράφησε γυναίκες και άντρες που επιβίωσαν από το Ολοκαύτωμα, διατηρώντας με αυτόν τον τρόπο σπάνια ηχητικά ντοκουμέντα, που αλλιώς θα είχαν χαθεί παντοτινά. Φίλοι των γονιών του οι περισσότεροι, ερασιτέχνες ερμηνευτές των τραγουδιών, διασώζουν τα σεφαραδίτικα, μια διάλεκτο που έχει ως βάση της τη γλώσσα που μιλιόταν στην Καστίλη πριν από πέντε αιώνες και περιείχε ελληνικές, τουρκικές, ισπανικές και ιταλικές λέξεις.

«Τούτα τα τραγούδια τα 'λεγαν ως προχτές στη Σαλονίκη οι κοπέλες καθώς συγύριζαν την κάμαρά τους, οι εργάτες στα καπνομάγαζα, οι βαρκάρηδες στο λιμάνι. Και με το πέσιμο της νύχτας, η μελωδία ξεχυνόταν από τα μισόκλειστα παράθυρα, απλωνόταν στα κακοτράχαλα καλντερίμια, αγκάλιαζε τη γειτονιά ολάκερη.

Μανάδες που νανούριζαν τα μικρά τους, παλικάρια που παίνευαν της αγαπημένης τους τα κάλλη, λεβέντες που έπνιγαν τον καημό τους στο κρασί, κάποια κορίτσια που σιγοψιθύριζαν τους μύχιους πόθους της καρδιάς τους, κάποια γερόντια στο πλατύσκαλο που αναμετρούσαν το βάρος της μέρας που ξεψυχούσε» σημειώνει ο Αλμπέρτος Ναρ στον πρόλογο του βιβλίου «Οι συναγωγές της Θεσσαλονίκης - Τα τραγούδια μας» (πρόλογος Γιώργος Ιωάννου, εκδόσεις Ισραηλιτικής Κοινότητας

Τα σεφαραδίτικα τραγούδια, όπως είναι φυσικό, είναι αρκετά αντιφατικά, λόγω των ετερόκλητων στοιχείων τους: από τη μια ο ευρωπαϊκός Μεσαίωνας με στοιχεία της λαϊκής μουσικής της Ιβηρικής Χερσονήσου και από την άλλη τα Βαλκάνια.

????? ??? ????? ?????? ??? ??? ?????? ???.

Ο πατέρας μου, ο Αλμπέρτος Ναρ (1947-2005), ως λογοτέχνης του βιώματος και της συλλογικής μνήμης αποτύπωσε την ιδιαίτερη ψυχοσύνθεση του Θεσσαλονικιού Εβραίου, αναζητώντας παράλληλα την προσωπική του ταυτότητα και ανακαλώντας μνήμες. Ως απόγονος επιζώντων του Ολοκαυτώματος, σκιαγράφησε τον οδυνηρότατο απόηχο που η ναζιστική θηριωδία άφησε στις ψυχές και στα σώματα των δικών του ανθρώπων. Η σχέση παρελθόντος - παρόντος αποτέλεσε σταθερά και στα ερευνητικά κείμενα του, εκεί όπου το τραύμα της απώλειας γίνεται και τραύμα της μνήμης.

Ανάμεσα στις μελέτες και στα άρθρα του που αναφέρονται στην οργάνωση και στις δραστηριότητες της Ισραηλιτικής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης κυρίως πριν από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο διασώζει και ζωντανεύει τον μουσικό πλούτο των σεφαραδίτικων τραγουδιών, ηχογραφώντας επιβιώσαντες και επιβιώσασες του Ολοκαυτώματος τη δεκαετία του '90. Παραδίδει έτσι στη συλλογική μνήμη πηγές της εθνικής αλλά και της παγκόσμιας μουσικής κληρονομιάς, πρόσφορες για μελλοντική ερευνητική αξιοποίηση.

Μεγάλο μέρος του μουσικού του αρχείου, από το οποίο προέρχονται και οι συγκεκριμένες ηχογραφήσεις, δωρήθηκε από εμάς, την οικογένειά του, στο Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο του Μορφωτικού Ιδρύματος της Εθνικής Τραπέζης (ΕΛΙΑ - ΜΙΕΤ) στη Θεσσαλονίκη το 2011. Αφορμή για την κυκλοφορία του βιβλίου-CD αποτελεί η συμπλήρωση δεκαπέντε χρόνων από τον πρόωρο θάνατό του.

Πηγή: www.lifo.gr, 29.12.2020